

Multi-kulti

7. 2. 2007 | přečteno: 5160x

- Jedna ze zbraní Židů a jejich svobodozdnářských posluhovačů vůči původnímu obyvatelstvu naší Evropy je jeho nekonvenční rasistická politika
- zaměřená právě proti nám, bílým Evropanům. Politika multikulturní společnosti, zkráceně multi-kulti. Každý ji jistě zná. Politika multi-kulti je dosti radikální, rychle se šířící a velice účinná zbraň. Západní země jsou již plně zasaženy, k nám však postupně proniká taky.

- Multi-kulti politika se začala prosazovat pomalu po druhé světové válce, naplno se rozjela v letech šedesátých. Příčin bylo hned několik. Dekolonizace třetího světa, čímž se Židé západní diaspory snažili bránit svým východním zboševizovaným bratrům verbovat necivilizované a negramotné divochy do svého rudého bloku jako bojeschopnou sílu v období studené války. Sovětizace začala ve východní Asii a pomalu se rozšiřovala na Blízký východ i do Afriky. Dalším důvodem bylo doplnit chybějící tabulkové počty pracujících, aby v budoucnu nekolaboval nedostatečný důchodový systém kapitalistického hospodářství západní Evropy. Což se stejně nepodařilo a ani sto milionů novoevropanů na podporu ho nezachránil. Poslední důvod, toužebné přání Židů, je snaha zničit zbytky zdravé krve jimi nenáviděných, opovrhovaných barbarů, bílých Evropanů – vzpurnou sílu, vždy se hrdě stavějící Steinům a Kolnům na odpor, aby už nikdy na své rodné půdě, prosáklé krví svých předků, Evropan, zpřímá a neporažen, nepohlédl do jízlivého oka nosatého zjevu. Rozpustit její poslední kapky v přílivu barevné invaze z třetího světa zaplavující naše země. Člověk bez kořenů, bez identity, šedý robotický otrok, bude poslušným sluhou svého vyvoleného pána, potomka Jakoba.

Výsledky multi-kulti lze vidět dnes víceméně po celé západní Evropě. Nekoordinovaný chaos ve změní pestrobarevných těl, jakákoliv identita je tatam.

- ✗ Ulice připomínají africká tržiště. Ovšem samotní bubu-evropané se své identity nevzdávají a pilně udržují tradice. Hořká ironie, kterou si Židé v lóžích s bratry zednáři jen těžko připouští. Zvláště, chovají-li se k nim jejich nové adoptivní děti namísto s úctou trochu frackovitě. Smutné je také vidět chování velkého procenta evropských žen. Těch žen, pro které jejich praotcové po dlouhá staletí prolévali svou krev na bojištích všemožných bitev a válek.
- ✗ Proto, aby uchránili čest, svoji půdu a zabezpečili budoucnost svých dětí, budoucnost krve. Tyto ženy, otrávené falešnou multi-kulti propagandou útočící na ně již od nízkého věku, se dnes bez odporu vrhají do náručí námi nezvaných návštěvníků, nekulturních divošských nájezdníků. Nevadí jim, že boří to, co jejich otcové po staletí budovali. Omámené touhou po něčem novém, odlišném, přetrhávají staré kulturní pouto se svou rodnou půdou, se svými předky. Rodí potomky barevným kolonistům, šedé bastardy. Ti, bez přímé identity uznávajíce tradice otce dobyvatele a pohrdající pokořenou kulturou matky, se s odporem staví vůči všemu původnímu, evropskému. Na ně politika multi-kulti neplatí. Tě se smějí. A i někteří naši muži ze zbabelosti, z lenosti a vlastní neschopnosti najít si sobě rovnou družku, dají za vděk chutivé orangutaně, která se bez lásky a z vypočítavosti ráda vdá do domorodé zabezpečené rodiny. Jejich potomci jsou pak zmatení a frustrovaní ještě více. A oni také nevěří pohádce o multi-kulti. Chtějí identické prostředí. Proto vznikají ghetta, území obývaná určitým přistěhovałym etnikem, ve kterých jsou bílí okamžitým terčem. A Židé to tolerují. I oni se nás se stejnou nechutí stranili, ač dnes vypráví jiné báchorky. Ghetto bylo vždy území, kde se uchovávaly tradice před okolním světem. A jinak tomu není ani dnes. Ovšem
- ✗ jednou tyto přeplněná ghetta prasknou a zaplaví nás obrovská vlna Hotentotů, která nás navždy smete. A Žide, myslíš, že tebe ne?

- Závěrem asi toto. Existují ještě zatím nezníčené části Evropy. V těch by bylo třeba začít s radikální propagandou za záchranu naší krve a s otevřenou konfrontací vůči Židům a zednářům, kteří jsou za vše odpovědní. Bránit naše lidi proti zlohubé propagandě našich nepřátel a nenechat se porazit. Pomalu, těžce, ale přece vybojovat naše právo na přežití. Vítězství zdar!

autor: Jan Rys

HISTORIE
2

VOLUNT.

ABY S

PEJORATIVUM - 13